

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-929

27.8.2026

Fremtind Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Garasje omfattet? – rådgivnings- og informasjonsplikt – reklamasjon – fal. § 2-1.

Sikredes garasje ble skadet under stormen Amy, men foretaket avslo dekning, under henvisning til at garasjen ikke var omfattet av husforsikringen. I forsikringsbeviset sto det at det kun var «enebolig» som var forsikret. Sikrede anførte at garasjen var omfattet og viste til korrespondanse forut for tegning. Her hadde sikrede gitt opplysninger om garasjen og størrelsen på den. Sikrede anførte at partene hadde avtalt at garasjen var omfattet, og at denne avtalen måtte gå foran de standardiserte forsikringsvilkårene. Sikrede anførte at foretaket hadde brutt informasjons- og rådgivningsplikten i daværende fal. § 2-1. Foretaket forklarte ikke hvorfor garasjen ikke ble inntatt i forsikringspapirene, men anførte at sikrede uansett hadde plikt til å lese gjennom forsikringspapirene da han mottok dem første gang, og gi beskjed om feil. Sikrede mottok nye forsikringspapirer i forbindelse med fornyelse seks ganger, uten å si fra til foretaket om at garasjen ikke var omfattet. Foretaket mente derfor at sikrede hadde reklamert for sent. Nemndas flertall kom til at garasjen ikke var omfattet av forsikringen, og viste blant annet til at sikrede, ved fornyelsene av avtalen, ikke hadde reagert på at garasjen ikke var nevnt i forsikringsbeviset.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 74 122

Saksfremstilling

Saken gjelder skade på garasje og spørsmål om garasjen er omfattet av forsikringen.

Sikrede hadde husforsikring, hvor følgende fremgikk av forsikringsbeviset:

Hva som er forsikret

Forsikringssted: [adresse]

Hustype: Enebolig

Opplysninger som er gitt

Totalt bruttoareal: 553 kvm

Husforsikringen hadde følgende vilkår i pkt. 3.1:

3.1 Bygning

Omfattes

- Tilleggsbygninger inntil 10 kvm bruttoareal er dekket for brann og naturskader

I forbindelse med stormen Amy, ble taket på sikredes garasje delvis blåst av og skadet 4.10.25. Sikrede sendte skademelding 5.10.25.

Foretaket avslo dekning 5.11.25, under henvisning til at forsikringen ikke omfattet garasjen.

Sikrede var uenig og oversendte korrespondanse mellom partene fra 2019. Denne viste at det, i forbindelse med tegningen av forsikringen, hadde blitt diskutert at sikrede hadde både garasje og

carport. Foretaket hadde utarbeidet en liste med flere spørsmål som sikrede måtte fylle ut for å tegne forsikring. Foretaket stilte spørsmål om boligen, herunder byggeår, standard, alarm og gulvvarme. I e-post 28.2.19 sto det følgende om spørsmålene om garasje:

[Foretaket]: Kvadratmeter

[Sikrede:] BRA 553 kvm + frittstående enkelt garasje og carport

[...]

[Foretaket:] Er garasjen isolert?

[Sikrede:] Vet ikke – det er for øvrig en dobbelt garasje under huset og en enkelt frittstående garasje. Skulle jeg tippe, er førstnevnte isolert, mens ikke sistnevnte.

[Foretaket:] Byggeår og antall kvadratmeter på garasje og carport

[Sikrede:] Vet ikke. Plass til en bil i hvert sted. Kan sikkert måles opp etter overtakelse

Det har senere blitt avklart at garasjen var på 18 kvm.

I e-post 12.3.19, ble et foreløpig tilbud utarbeidet. Foretaket skrev følgende:

K er midlertidig sykemeldt, men har fått utarbeidet et foreløpig tilbud til deg.

Har lagt det med basisdekning, men det kan være vi kan oppjustere til Best dekning etter du er ferdig med oppussing. Standard har vi satt til bedre.

Sikrede aksepterte tilbudet 26.3.19, hvor han skrev følgende:

Ja, fint om du arkiverer forsikringen og sender forsikringsbevis pr epost ila morgendagen. Trenger det for finansieringen av kjøpet.

Forsikringsbevis ble oversendt samme dag. Forsikringen ble aktivert 1.4.19.

Sikredes klagde på avslaget 6.11.25. Foretaket opprettholdt avslaget 11.11.25.

Sikrede anfører i det vesentlige at garasjen er omfattet av forsikringen. Dette ble konkret diskutert både skriftlig og muntlig da sikrede tegnet forsikringen i 2019. Partene inngikk avtale om at garasjen var dekket. Denne avtalen avvek fra de standardiserte vilkårene som først ble oversendt etter at avtalen ble inngått. Foretaket har ikke på noe tidspunkt opplyst om at garasjen ikke var inkludert i forsikringen eller at garasjen krevde tilleggsforsikring, til tross for at foretaket aktivt hadde innhentet detaljert informasjon om garasjen. Sikrede anfører at foretaket er ansvarlig for brudd på rådgivnings- og informasjonsplikten i dagjeldende fal. § 2-1, jf. § 21-2. Sikrede viser til Rt-2003-1524, LB-2020-066915, lovforarbeidene og nemndspraksis.

Videre anfører sikrede at erstatningens størrelse er på kr 74 122 inkl. mva. Sikrede har innhentet to uavhengige tilbud. Sikrede krever forsinkelsesrenter.

Foretaket anfører i det vesentlige at garasjen ikke er omfattet av forsikringen. Foretaket har vist til nemndspraksis, forsikringsavtaleloven og lovforarbeider. Videre har foretaket anført at sikrede har reklamert for seint, da sikrede ikke reagerte på ordlyden i forsikringsbeviset før etter seks år.

Subsidiært anfører foretaket at det uansett ikke er ansvarlig for ytterligere skader enn det som fremgår av takstrapporten.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Saken gjelder om skade på en garasje etter stormen Amy er omfattet av sikredes husforsikring.

Spørsmålet er om sikrede har krav på erstatning for skade på garasjen.

Det er forsikringstaker som har bevisbyrden for at det foreligger et forsikringstilfelle, jf. Rt-2002-1517. Dette innebærer at sikrede må sannsynliggjøre at det foreligger en skade som er dekket av forsikringsavtalen, og omfanget av skaden, jf. bl.a. FinKN 2024-4.

Finansklagenemnda Skades flertall, Birgitte Hagland og Merete Anita Utgård, bemerker:

Flertallet ser først på hva som er forsikret i.h.h.t. forsikringsavtalen.

Sikrede hadde tegnet en husforsikring, hvor følgende fremgår av forsikringsbeviset:

Hva som er forsikret
Forsikringssted: [adresse]
Hustype: Enebolig
Opplysninger som er gitt
Totalt bruttoareal: 553 kvm

Videre har husforsikringsavtalen følgende vilkårspkt. 3.1:

3.1 Bygning
Omfattes

- Tilleggsbygninger inntil 10 kvm bruttoareal er dekket for brann og naturskader

Forsikringsbeviset angir entydig at det er sikredes enebolig som er forsikret. Likelydende bevis fra 2019 og 2020 er fremlagt for nemnda. Det angitte bruttoarealet på 553 kvm er boligens størrelse – uten garasjen. Dekningsområdet i vilkårspkt. 3.1 er angitt å være «tilleggsbygninger inntil 10 kvm». Garasjen er oppgitt til å være på 18 kvm, og er dermed ikke omfattet av vilkåret. Slik saken er opplyst for nemnda, kan flertallet ikke se at det er inngått en konkret avtale om dekning av garasjen som avviker fra de oversendte standardiserte vilkårene. Garasjen er dermed ikke omfattet av forsikringsdekningen.

Det neste spørsmålet for nemnda er om foretaket likevel er ansvarlig, fordi foretaket unnlot å medta garasjen da forsikringen ble tegnet.

På tegningstidspunktet i 2019 hadde forsikringsavtaleloven følgende bestemmelse i § 2-1 (1):

I forbindelse med tegningen av en forsikring skal selskapet i nødvendig utstrekning legge forholdene til rette for at forsikringstakeren kan vurdere forsikringstilbudet. Herunder skal det gi opplysninger om det er vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kan vente er dekket under vedkommende forsikring, om alternative dekningsformer og om tilleggsdekninger som det markedsfører. Gjelder tegningen flere forsikringer, skal det opplyses om premien for hver av forsikringene.

Senere har loven også fått følgende bestemmelse i § 1B-1 (1):

Før avtale inngås skal forsikringsdistributøren identifisere kundens krav og behov på grunnlag av opplysninger innhentet fra kunden, herunder opplysninger om kundens økonomiske situasjon i den utstrekning det er relevant. Tilbud og anbefalinger skal være i samsvar med kundens krav og behov.

Det er foretaket som har bevisbyrden for at det har oppfylt sine plikter etter loven, jf. fal. § 21-1. Videre, når forsikringsbehovet er konstatert, må foretaket gi riktig og fullstendig informasjon om dekningen, inkludert hva forsikringen ikke omfatter, jf. NOU 1987:24 s. 49 og FinKN 2025-546.

Samtidig plikter forsikringstaker selv å gå gjennom forsikringsdokumentene og reagere dersom noe avviker fra det sikrede mente var avtalt, jf. FinKN 2021-134 og 2019-592. Foretakets informasjonsplikt etter fal. § 2-1 må vurderes opp mot forsikringstaker plikt til å undersøke forsikringsbeviset, jf. FinKN 2025-1130. Det vises også til NOU 1983:56 s. 53:

Det kan imidlertid tenkes at det oppstår en misforståelse, at agenten gjør en feil under utfyllingen, eller at feilen oppstår under den videre behandling av dokumentene i selskapet. Forsikringstakeren må ha plikt til å lese nøye gjennom tilsagnet, og si fra dersom han mener at det ikke stemmer med det som er avtalt. Selv om bestemmelsen ikke inneholder noen uttrykkelig reklamasjonsregel, må det følge av vanlige avtalerettslige prinsipper at forsikringstakeren innen rimelige grenser blir bundet av ordlyden i forsikringstilsagnet dersom han ikke reklamerer uten ugrunnet opphold.

Foretaket har ikke mulighet for å oppdage en slik feil uten at det får informasjon fra forsikringstaker, mens forsikringstaker lett vil fange opp dette om han leser gjennom forsikringsbeviset, jf. FinKN 2020-525. Nemnda har som utgangspunkt lagt til grunn at når opplysningene fremkommer i forsikringsbeviset, er dette tilstrekkelig til at foretaket har lagt forholdene til rette for at forsikringstaker skal kunne vurdere forsikringstilbudet, jf. daværende forsikringsavtalelov § 2-1 (1) og FinKN 2022-154.

Slik saken er opplyst for nemnda, fremstår det tilstrekkelig klart at partene i tegningssituasjonen diskuterte sikrede garasje, og at sikrede formidlet et ønske om å tegne en forsikring som omfattet garasjen. Det at garasjen ikke ble inntatt, synes å skyldes at foretaket ved en feil har unnlatt å medta garasjen i forsikringstilbudet, med den følge at partene rent faktisk ikke inngikk en konkret avtale om at garasjen var dekket. Videre fikk sikrede oversendt forsikringsbevis, hvor det fremgikk tydelig at det kun var huset – og ikke garasjen – som var omfattet. Flertallet kan ha forståelse for at sikrede trodde at garasjen var dekket, utfra korrespondansen med foretaket, men mener likevel at sikrede både kunne og burde ha reagert på innholdet i forsikringsbeviset, slik lagt til grunn i foran siterte forarbeider og nevnte nemndspraksis. Etter det første forsikringsbeviset i 2019, mottok sikrede fornyelse hele seks ganger, hvorpå alle omtaler forsikringsobjektet som eneboligen – og ikke garasjen. Som støtte vises det til FinKN 2025-1130, 2025-546, 2024-239 og 2019-186.

Flertallet finner det ikke avgjørende at forsikringsvilkårenes pkt. 3.1 om tilleggsbygninger på 10 kvm ikke var inntatt i forsikringsvilkårene av 2019, ei heller at det er tale om omfattende standardvilkår (mer enn 50 sider). Forsikringsbeviset var vedlagt helt innledningsvis i forsikringspapirene og var på ca. to–tre sider.

Sikrede har dermed ikke krav på erstatning for skade på garasjen.

Nemndas mindretall, Hege Sundby, bemerker:

Mindretallet er av en annen oppfatning.

Mindretallet er enig i at den frittstående garasjen ikke fremgår som forsikret i forsikringsbeviset. Dette er imidlertid ikke avgjørende for spørsmålet om foretakets ansvar.

Ved tegningen innhentet foretaket særskilt opplysninger om garasjen, og sikrede ga de opplysningene som ble etterspurt. Det legges videre til grunn at sikrede ønsket garasjen forsikret, og at det ikke er bestridt at det synes å bero på en feil hos foretaket at den ikke ble tatt med i forsikringstilbudet.

På tegningstidspunktet fulgte det av daværende forsikringsavtalelov § 2-1 at selskapet i nødvendig utstrekning skulle legge forholdene til rette for at forsikringstakeren kunne vurdere forsikringstilbudet, herunder opplyse om vesentlige begrensninger i dekningen i forhold til det forsikringstakeren med rimelighet kunne vente var dekket.

Når foretaket på denne måten har kartlagt et konkret forsikringsbehov, mener mindretallet at sikrede må kunne forvente enten at behovet dekkes, eller at foretaket tydelig gjør oppmerksom på at dekning ikke gis. Mindretallet kan ikke se at foretaket har dokumentert at slik informasjon ble gitt. Etter mindretallets syn foreligger det derfor et pliktbrudd ved tegningen.

Mindretallet viser i denne forbindelse til Rt. 2003 s. 1524, hvor Høyesterett behandlet et erstatningskrav mot et forsikringsselskap som følge av brudd på informasjonsplikten etter fal. § 2-1. Høyesterett la til grunn at forsikringsselskapet kunne holdes erstatningsansvarlig når mangelfull informasjon hadde medført at den aktuelle forsikringsdekningen ikke ble tegnet.

Forsikringstakerens eget forhold ble tillagt betydning for erstatningens størrelse, men førte ikke til at selskapets ansvar falt bort.

Det er etter mindretallets syn også sannsynliggjort at garasjen ville blitt forsikret dersom sikrede hadde fått korrekt informasjon. Det økonomiske tapet som følger av manglende forsikringsdekning står dermed i tilstrekkelig årsakssammenheng med foretakets feil.

Mindretallet er enig i at en forsikringstaker i utgangspunktet har plikt til å gjennomgå forsikringsdokumentene og reagere på avvik. Denne plikten kan imidlertid etter mindretallets syn ikke uten videre føre til at foretaket fritas fullt ut for konsekvensene av en feil som oppsto etter at foretaket selv hadde kartlagt det aktuelle forsikringsbehovet. Sikredes manglende reaksjon kan etter omstendighetene få betydning for ansvarets omfang, jf. også Rt. 2003 s. 1524, men kan ikke i denne saken være avgjørende for om foretaket overhodet er ansvarlig.

En annen løsning vil etter mindretallets syn innebære at risikoen for foretakets egen feil ved tegningen i realiteten fullt ut overføres til forbrukeren.

Mindretallet mener på denne bakgrunn at foretaket er erstatningsansvarlig etter alminnelige erstatningsrettslige prinsipper for det tap sikrede er påført som følge av bruddet på den daværende fal. § 2-1. Erstatningen må fastsettes med utgangspunkt i det forsikringsoppkjøret sikrede ville hatt krav på dersom garasjen hadde vært forsikret. Da jeg er i mindretall, går jeg ikke nærmere inn på utmålingen.

Mindretallet mener etter dette at sikrede gis medhold i at garasjen skulle vært forsikret.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).